

Soms zijn schakers wèl snel klaar

Schaken is één van de sporten waarbij niet van te voren vaststaat hoe lang het duurt. Meestal is wel te zeggen hoe lang een partij maximaal duurt. In de interne competitie van Eeuwig Schaak krijgen de spelers elk 1½ uur voor de eerste 40 zetten en vervolgens elk een kwartier erbij voor de rest van de partij. Daarmee duurt de partij maximaal 2 x 1½ uur + 2 x 15 minuten, oftewel 3½ uur. Die tijd wordt zo goed als nooit helemaal opgebruikt bij Eeuwig Schaak. Sommigen zijn zelfs véél sneller klaar.

Een voorbeeld daarvan waren vorige week Jan Rijkse en Ad Bruijns. In snel tempo werden er stukken afgeruild, er bleef een stelling over waar niet veel meer in zat en na amper een half uurtje spelen werd remise overeengekomen. Geen afgesproken werk, soms gebeurt dat nou eenmaal.

Een vervelender reden om vroeg klaar te zijn is als je vroeg in de partij een blunder begaat. Schaken is een genadeloze sport. Als je in de opening iets over het hoofd ziet en een stuk ziet verdwijnen, is je schaakavondje eigenlijk al naar de Filistijnen. Dan wordt het niks meer met de partij en krijg je geen tweede kans. Het overkwam Geraldine Tanasale vorige week. Zij zag een loper van Joost Asselbergs een pion slaan op g2, terwijl haar toren nog op h1 stond en haar paard nog op g1. Kortom: de toren ging verloren en de partij was eigenlijk in één klap al voorbij. Geraldine was niet naar Rucphen gekomen om na een paar zetten weer huiswaarts te keren en probeerde daarom maar heel dapper om nog wat van de partij te maken, wat zowaar nog aardig lukte, maar het was vechten tegen de bierkaai. Joost gaf zijn voordeel niet uit handen en won de partij.

Een nog snellere, maar misschien wel nog vervelender manier om snel klaar te zijn overkwam Louis van Mechelen. Schaken doe je met z'n tweeën, dus als er een oneven aantal mensen aanwezig zijn, moet er iemand uitgeloot worden. Louis was vorige week de pineut. Bij Eeuwig Schaak is de regel dat je per heel seizoen maximaal één keer voor de interne competitie wordt uitgeloot, dus is hij ervan verzekerd dat dat het komend half jaar niet meer gebeurt.

De andere partijen namen wel een hele avond in beslag. Kees van Hogeloon speelde tegen Ger van Aalst, waar hij al een paar keer relatief makkelijk van had gewonnen, maar dit keer zijn handen vol aan had. Na lang goed weerwerk van Ger kwam zijn paard in de knel en ging verloren, waarna Kees het punt toch nog binnen kon halen. De partij tussen Toon de Rooij en Cor Lazeroms ging lang gelijk op, met aanvalskansen voor beiden, en eindigde op een wat bizarre wijze. Toon kon met een dubbele aanval van zijn dame een paard winnen, maar zette zijn dame juist op het verkeerde veld, waarna hij na dame-afruil juist zijn paard verloor. Tja, het valt niet mee te winnen met iemand met een TPR van 2743 in de Avondcompetitie...

Wim Soeters had een zware kluit aan Jan Konings, maar wist 2 pionnetjes mee te snoepen en zo een gewonnen eindspel op het bord te krijgen. Patrick Heijnen leek tegen Ben Seleski in een totaal in elkaar geschoven stelling niet verder te kunnen komen dan remise, maar Patrick vond toch nog een gaatje, brak de zaak open, won met een dubbele aanval een stuk en pakte het punt. Indrukwekkend goed uitgespeeld door Patrick!

Stand aan kop B-manche na 2 rondes:

1. Ad Bruijns	50
2. Kees van Hogeloon	48
3. Jan Rijkse	44½
4. Patrick Heijnen	44
5. Cor Lazeroms	37½

En zijn ook grootmeesters wel eens heel snel klaar met hun partij? O, jawel hoor! Eén van de talloze voorbeelden: Aljechin-Beratende, Palma de Mallorca 1935: 1.e2-e4,c7-c6 2.Pb1-c3,d7-d5 3.Pg1-f3,d5xe4 4.Pc3xe4,Pb8-d7 5.Dd1-e2,Pg8-f6??? 6.Pe4-de6 mat.

